

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— artikel 1, lid 1, van besluit 2013/448/EU van de Commissie van 5 september 2013 betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad (C(2013) 5666, PB L 240, blz. 27) nietig verklaren voor zover daarbij is geweigerd de in bijlage I, onder punt A en punt D, vermelde installaties met identificatiecodes DE000000000001320 en DE-new-14220-0045 op te nemen op de overeenkomstig artikel 11, lid 1, van richtlijn 2003/87/EG door Duitsland bij de Commissie ingediende lijst van onder richtlijn 2003/87/EG vallende installaties en van de desbetreffende voorlopige jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos aan deze installaties zouden moeten worden toegewezen;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster in wezen het volgende aan:

— Het bestreden besluit, voor zover dit door verzoekster wordt aangevochten, schendt richtlijn 2003/87/EG en besluit 2011/278/EU ⁽²⁾. Het besluit is bovendien onverenigbaar met het evenredigheidsbeginsel en met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het is ook niet afdoende gemotiveerd.

— Voor zover de weigering om emissierechten kosteloos toe te wijzen aan verzoeksters installaties erop berust dat haar door Duitsland voorlopig extra kosteloze emissierechten waren toegewezen ter compensatie van onbillijke gevolgen, betoogt verzoekster dat besluit 2011/278, anders dan de Commissie meent, niet in de weg staat aan deze toewijzing. In ieder geval is een bijzondere toewijzing wegens onbillijke situaties, ter compensatie van onredelijke belastingen als gevolg van de emissiehandel, vereist op grond van de waarborgen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name de vrijheid van ondernemerschap en het recht op eigendom, alsmede het evenredigheidsbeginsel.

— Voor zover de weigering om emissierechten kosteloos toe te wijzen aan verzoeksters installaties erop berust dat haar door Duitsland voorlopig extra kosteloze emissierechten voor de productie van zinkconcentraat in verzoeksters hoogoven op basis van een procesemissiesubinstallatie waren toegewezen, voert verzoekster aan dat het aangevochten besluit onverenigbaar is met besluit 2011/278 alsmede dat het op tegenstrijdige wijze en ontoereikend is gemotiveerd.

— Ten slotte voert verzoekster schending aan van de vereisten van een behoorlijke administratieve praktijk overeenkomstig artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Voorafgaand aan het besluit is verzoekster niet in de gelegenheid gesteld haar standpunt kenbaar te maken.

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32).

⁽²⁾ 2011/278/EU: Besluit van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad [Kennisgeving geschied onder nummer C(2011) 2772] (PB L 130, blz. 1).

Beroep ingesteld op 29 november 2013 — Raffinerie Heide/Commissie

(Zaak T-631/13)

(2014/C 31/28)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Duitsland) (vertegenwoordiger: U. Karpenstein, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— besluit 2013/448/EU van de Europese Commissie van 5 september 2013 betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad (PB L 240, blz. 27) nietig verklaren, voor zover daarbij in artikel 1, lid 1, juncto bijlage I, punt A, verzoeksters opname op de lijst als bedoeld in artikel 11, lid 1, van richtlijn 2003/87/EG en de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die aan verzoeksters installatie met identificatiecode DE000000000000010 kosteloos zouden moeten worden toegewezen, zijn afgewezen;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

- 1) Eerste middel: verzuim om gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid

In dit verband voert verzoekster onder meer aan dat het Uniestelsel van handel in broeikasemissierechten voor de derde handelsperiode (2013-2020) toewijzingen in gevallen waarin zich een bijzonder onbillijke situatie voordoet, niet uitsluit en de Commissie niet ontslaat van de verplichting om bij haar besluiten de grondrechten van ondernemingen en het evenredigheidsbeginsel in acht te nemen. De Commissie is hieraan voorbij gegaan en heeft aldus de discretionaire bevoegdheid die het Unierecht haar toekent, miskent.

- 2) Tweede middel: schending van verzoeksters grondrechten

Verzoekster betoogt in dit verband dat de afwijzing van de door de bevoegde nationale autoriteiten gevraagde hoeveelheden toewijzingen schending oplevert van verzoeksters grondrechten vervat in de artikelen 17 en 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie alsmede van het evenredigheidsbeginsel. De voor verzoekster verwachte ontoereikende verstrekking van emissierechten leidt voor haar tot een klaarblijkelijk onbillijke situatie die door richtlijn 2003/87/EG niet is bedoeld. Het teweegbrengen van een situatie die het voortbestaan van ondernemingen, zoals die van verzoekster, in gevaar brengt, is voor het bereiken van de in de richtlijn gestelde doelen noch geschikt, noch noodzakelijk, noch redelijk.

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32).

Beroep ingesteld op 29 november 2013 — Arctic Paper Mochenwangen/Commissie

(Zaak T-634/13)

(2014/C 31/29)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (Wolpertswende, Duitsland) (vertegenwoordiger: S. Kobes, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— artikel 1, lid 1, van besluit 2013/448/EU van verweerster van 5 september 2013 betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad (C(2013) 5666, PB L 240, blz. 27) voor zover daarbij is geweigerd de in bijlage I, onder punt A vermelde installatie met identificatiecodes DE000000000000563 op te nemen op de overeenkomstig artikel 11, lid 1, van richtlijn 2003/87/EG door Duitsland bij de Commissie ingediende lijst van onder richtlijn 2003/87/EG vallende installaties en van de desbetreffende voorlopige jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos aan deze installatie zouden moeten worden toegewezen;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster in wezen het volgende aan:

— Het bestreden besluit, voor zover dit door verzoekster wordt aangevochten, schendt richtlijn 2003/87/EG en besluit 2011/278/EU ⁽²⁾. Het besluit is bovendien onverenigbaar met het evenredigheidsbeginsel en met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

— Besluit 2011/278/EU staat niet in de weg aan een extra voorlopige toewijzing van kosteloze emissierechten als compensatie voor het ontstaan van een onbillijke situatie. In ieder geval vereisen de waarborgen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name de vrijheid van ondernemerschap en het recht op eigendom, alsmede het evenredigheidsbeginsel, ter compensatie van onredelijke belastingen als gevolg van de emissiehandel, een bijzondere toewijzing ingeval een onbillijke situatie ontstaat.

— Ten slotte voert verzoekster schending aan van de vereisten van een behoorlijke administratieve praktijk overeenkomstig artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Voorafgaand aan het besluit is verzoekster niet in de gelegenheid gesteld haar standpunt kenbaar te maken.

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32).

⁽²⁾ 2011/278/EU: Besluit van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad [Kennisgeving geschied onder nummer C(2011) 2772] (PB L 130, blz. 1).